

Academician Profesor Dr.Doc.Ing. Ioan M. ANTON

(18 iulie 1924 – 12 aprilie 2011)

Cu nemărginită tristețe întreaga comunitate academică anunță trecerea în neființă a Academicianului IOAN ANTON, personalitate care a marcat decisiv pentru mai mult de jumătate de secol destinele Politehnicii din Timișoara și ale Academiei Române. Născut la 18 iulie 1924 în comuna Vintere din județul Bihor, Ioan Anton a absolvit școala primară din comuna natală urmând apoi Liceul "Samuil Vulcan" din Beiuș, 1935-1943. După obținerea Diplomei de Bacalaureat și-a îndreptat pașii spre Politehnica din Timișoara în perioada 1943-1948, obținând Diploma de Inginer cu distincția Magna cum Laudae sub îndrumarea magistrului său Acad. Aurel Bărglăzan. Tânărul inginer Ioan Anton își începe cariera în Politehnica Timișoreană la 1 ianuarie 1949 ca asistent suplinitor, fiind promovat șef de lucrări începând cu luna aprilie a aceluiași an. Din 1 oct. 1951 ocupă poziția de conferențiar, urmată de poziția de Profesor universitar din 1962. Începând cu 1964 conduce teze de doctorat, formând peste 40 de doctori în inginerie, specializarea mașini hidraulice. Cariera profesională în Politehnică s-a împletit cu cea de cercetător științific în

cadru al Academiei Române – Filiala Timișoara, începând cu anul 1951. Devine membru corespondent al Academiei Române în 1963, și membru titular în 1974. Întreaga carieră didactică și științifică a Acad. Ioan Anton s-a contopit mai mult de șase decenii cu dezvoltarea Politehnicii Timișoarene, la care a contribuit decisiv ca Prodecan (1951-1953) și Decan (1961-1963) al Facultății de Mecanică, Prorector (1963-1966) și Rector al Institutului Politehnic "Traian Vuia" din Timișoara (1971-1981). În toată această perioadă a fost mentorul Catedrei de Mașini Hidraulice care a dobândit, împreună cu colectivul de cercetare din cadrul Secției de Hidrodinamică, Cavitație și Lichide Magnetice din cadrul filialei Timișorene a Academiei Române, o binemeritată recunoaștere și apreciere națională și internațională. Remarcabilele rezultate obținute de Acad. Ioan Anton împreună cu colectivul pe care l-a creat și coordonat au adus un aport esențial la dezvoltarea hidroenergeticii din România prin avizarea proiectelor majore de hidrocentrale.

Rectorul Ioan Anton și-a lăsat cea mai puternică amprentă asupra dezvoltării Politehnicii din Timișoara, atât prin spiritul insuflat cadrelor didactice și cercetătorilor științifici, prin exemplul personal de efort continuu dus până la limita sacrificiului, lăsând în urmă o moștenire remarcabilă concretizată și prin îmbogățirea patrimoniului campusului universitar cu spații didactice, laboratoare de cercetare, cămine studentești și cantine regăsite în 28 de clădiri. Adevărat formator de Școală, Ioan Anton rămâne un reper pentru zeci de generații de studenți, ingineri, dascăli și cercetători ale căror destine se împletesc cu renumele Politehnicii Timișorene.

Academicianul Ioan Anton se înscrie la loc de cinste în panteonul Academiei Române, al cărui Vicepreședinte a fost în perioada 1974-1990, respectiv Președinte ad-interim în 1981-1984. Filiala din Timișoara a Academiei Române îi datorează în covârșitoare măsură statutul de puternic centru de cercetare științifică. În peisajul cercetării științifice Românești Ioan Anton rămâne incontestabil seniorul Mașinilor Hidraulice și Cavitației, lăsând moștenire monumentalele monografii de Turbine Hidraulice, Cavitație, și Efecte de Scară Energetice și Cavitaționale, dar și un număr impresionant de peste 250 lucrări științifice dintre care cele mai recente le-a definitivat chiar în ultimele zile de viață. La fel de valoroasă rămâne formarea a zeci de generații de cercetători științifici care vor duce mai departe tradiția și prestigiul Școlii Timișorene de Mașini Hidraulice și Cavitație.

Academician Prof.Dr.Doc.Ing. Ioan Anton va rămâne veșnic în inimile noastre ca inegalabil dascăl, cercetător științific și om de mare omenie. Dumnezeu să-l odihnească în pace. Îi vom aduce un ultim omagiu la trecerea în viața ne-îmbătrânitoare Joi, 14 aprilie 2011, ora 13, Cimitirul Rusu Șirianu din Timișoara.